

MISTERELE POLITIEI CAPITALEI

SUB

KNEAZUL DIMITRIE MORUZI

Vestita escrocherie cu Apa de Aur

Zodiacul SION GHEREI și ANDRONIC

POVESTITE DE

BD 275/81

G 200402519

NICOLAE FLEVA

BUCUREȘTI

Tipografia G. A. LAZAREANU, Episcopiei 3

1909.

Rc 215/12

BIBLIOTECA CENTRALA DE DOCUMENTARA
BUCURESTI
COTA: 154790

Δ 322104

B.C.U. Bucuresti



C20041641

~~Institutul de Studii Istorice și Social-Politice
de pe lângă C.C. al P.C.R.
BIBLIOTECA DOCUMENTARA~~

~~Inventar nr.~~

~~52766~~

~~169~~

279

Astăzi, când Kneazul Dimitrie Moruzi are curajul să solicite voturile alegătorilor colegiului al doilea din Capitala Regatului Român, credem că vom face un mare serviciu bucureștenilor dacă le vom reaminti o parte din Istoria politică a României.

Trebue luminată conștiința alegătorilor în actualele împrejurări atât de importante; și nu credem că vom putea izbuti mai bine decât punând, sub ochii cititorilor interpelarea pe care d-l Nicolae Fleva, actual corifeu takist, a făcut-o guvernului Ion Brătianu în anul 1887, cu privire la vestita excrocherie cu **Apa de aur**.

Cetitorii, cari n'au cunoscut chestia vor cunoaște-o, cei cari au uitat-o și-o vor reaminti, și fiecare își va da seamă despre regimul de adevărat banditizm ce domnea la poliția Capitalei, pe vremea când Kneazul Moruzi teroriza Bucureștii sub oblăduirea lui Ion Brătianu.

Nu vorbim noi ci vorbește d-l **Nicolae Fleva**, actualul amic politic al d-lui Moruzi, d-l Fleva care a suferit de pe urma poliției moruziste și care, în calitate de primar al Capitalei, a cunoscut-o în toate amănuntele.

Dar să dăm cuvântul d-lui Fleva:

ADUNAREA DEPUTAȚILOR
Sesiunea ordinară 1887-1888

DIȘCURSUL D-lui N. FLEVA

ținut în ședința dela 1 Decembrie 1887

Domnilor Deputați,

Nu știu dacă un subiect mai grav, o cestiune mai importantă poate să se agiteze, decât cu ocaziunea faptelor ce voi avea onoarea a desvolta înaintea d-voastră și care fac obiectul interpelării mele. Zic cestiune importantă, d-lor pentru că e vorba de liniștea cetățenilor și de siguranța averei lor, din trei puncte de vedere :

I. Pentru că nu e vorba de o pornire individuală a cutărui sau cutărui făcător de rele ci de o asociațiune întreagă organizată într'un mod sistematic în unicul scop de a înșela și deprăda societatea.

II. Pentru că această asociațiune în loc să găsească în agenții forței publice un persecutor și un obstacol se prezintă ca cum ar fi avut un protector și o înlesnire.

III. Că justiția care trebuie să urmărească repede

și cu eficacitate a fost tardivă impasibilă dacă nu chiar nepăsătoare.

A auzi cineva, d-lor, faptele care s'au dat la lumină, a le citi, a se spune istoricul lor, ar crede cineva că sunt niște visuri, niște lucruri imposibile.

D-lor mi-am permis să fac această interpelare pentru că sub forma care se prezintă, prin peripecțiile prin care a trecut faptele denunțate până azi, mi se pare că ele denotă o stare morbidă, boală care în medicină se numește starea generală și care decide despre viața și sănătatea chiar locală a bolnavului.

D-lor, sunt mai mulți ani de când s'a constituit în secret și prosperează în pace și liniște o societate de escrochi cu scop de a înșela și deprăda lumea.

Ce au făcut ei până în anul trecut, și ce fac poate și acum fiindcă și acum sunt liberi în mijlocul societății îngrijate, nu ași putea să vă spui mai bine decât cu câteva cuvinte care le-am cules din ordonanța judecătorului de instrucțiune care grație cerului în urma interpelării mele dela 9 Decembrie s'a dat azi; în ce condițiuni vom vedea.

Lanțul faptelor rele săvârșite de C. Andronic este atât de mare, victimele lui atât de numeroase în cât se poate crede că nu e colț din țară care să nu aibă urmele nelegiuirilor sale. Câte informații câte denunțări, câte destăinuiri chiar din partea foștilor săi tovarăși, nu ne-a făcut să vedem în această afacere tablouri, care se pot califica cu drept cuvânt crime. De câte ori, în adevăr nu s'a găsit sângele

fumegând pe urmele acestui escroc, căci diferiți nefericiți atrași prin astuția nemăsurată a acestui om, își ridicau viața pentru a-și cruța durerea de a vedea familia pe drumuri.

Aceste sunt cuvinte culese din ordonanța judecătorului de instrucțiune ; ele formează negreșit o contradicțiune, un anachronism nemai pomenit în nici o societate organizată, de oarece vedem, că asemenea oameni, care prin faptele lor rele au adus chiar moartea victimelor, să fie lăsați liberi în mijlocul societății. (Aplauze din partea opoziției).

Anul trecut însă, după atâtea peripeții un fapt se ivește și dă la lumină această asociațiune secretă și perfect organizată. Zic secretă și perfect organizată, fiindcă ea avea zodiacul ei, avea samsarii ei, avea protectori, părtași și chiar patronii ei până în cele mai înalte trepte ale societății noastre ; a acestei societăți democratice în care mulți au ajuns acolo unde nu s'a gândit (aplauze din partea opoziției), și unde poate nu au meritat.

Nu vă vorbesc aci, d-lor, ca persoană. Datoria mea de reprezentant al țării este să aduc înaintea Parlamentului denunțări formale făcute în public, prin ziare și care a alarmat cu drept cuvânt societatea, am să reproduc înaintea d-voastră nume, să menționez circumstanțe și fapte cari sau constatat chiar înaintea judecătorului de instrucțiune. Când sau publicat, d-lor, aceste denunțări prin ziare, Camera nu era deschisă și eu citindu-le la început nici nu le-am dat atențiune fiindcă era intitulată : *Misterele poliției Capitalei*. Mi-am zis misterele

poliției Capitalei, sunt cunoscute ; poliția nu face decât politică, după cum v'am arătat altădată, cu ocaziunea interpelării relative acel ziar redactat și inspirat din fondurile secrete și prin cari zișii pacinici cetățeni erau asmuțiți ca cu bâte și târnăcoape să spargă capul celor din opoziție.

Dar când mi s'a atras atențiunea acelor publicațiuni, și le-am citit, am rămas încremenit, și uitând pentru un moment politica și partidele, m'am întrebat : este cu puțință ca în societatea noastră, după atâtea secole de lupte, după atâția ani de constituționalism să ajungem a vedea petrecându-se asemenea lucruri ? Sub ochii, cu concursul ași putea zice, al autorității ? Nu-mi venea să cred și vă mărturisesc că mă așteptam să văd urmărindu-se sau desmințându-se faptele publicate.

Uitasem, ce e drept, că *Monitorul Oficial* nu se mai ocupă astăzi de denunțările presei.

În sistemul democratic și liberal cu deosebire că s'a inaugurat, presa nu mai este o a patra putere în Stat cum este în Statele Constituționale unde miniștrii zic că guvernează cu presa când Parlamentele sunt închise ; la noi a patra putere în Stat este politica, (aplaude din minoritate) și când este Parlamentul deschis și când este închis poliția este a patra putere în Stat, (aplaude din opoziție) aceasta o zic ca un sistem general fără să fac aluziune la cutare și cutare persoană, regimul de poliție este regimul constituțional, care domnește la noi.

Am așteptat cu toate acestea văzând gravitatea

faptelor denunțate să se publice vre-o desmințire sau să se facă oare cari urmăriri, nu eram încă bine pătruns de doctrinele cari le-am auzit de pe banca ministerială cu ocaziunea interpelărei mele din zilele trecute, dacă știam că teoria primului ministru este că demnitatea națiunii cere ca să ascundă pe cei cari fac rele în loc de a-i da pe mâna justiției, nu ași mai fi avut nici o iluziune. Așteptam dar să văd vre-o desmințire în *Monitorul Oficial* și n'am văzut nimica; am văzut numai în g-zeta oficioasă câte va rânduri, prin care se zicea că persoanele cari sunt atacate prin acele denunciări sunt prea sus puse pentru ca să răspundă, și prin urmare nu se face nici un caz de dânsule.

Atunci d-lor, m'am crezut dator în limitele activității mele, nefiind Cameră unde să vorbesc, să scriu în presă, și am făcut un articol scris cu numele meu prin care am atras atențiunea puterei publice și am zis: cercetați și vedeți ce este adevărat din aceste denunțări și pe cei vinovați dați-i justiției, căci dacă nu veți face nimic, vom zice că cele ce s'au publicat sunt adevărate. N'am văzut nici după aceasta nimica. Intr'o zi ducându-mă la tribunalul corecțional, văd o nenorocită femeie și un om plângând că se adresează la mine și îmi zice: D-le, iată ce mi s'a întâmplat, am fost înșelat de un Sion Gherey cu 25.000 lei, aceasta era toată averea mea, din această cauză am fost silit să dau faliment, am șezut 4 luni în pușcărie, am dat bani unui puternic al zilei ca să stăruească să

mă grațieze; și nu m'a grațiat, și acum văzând că se apropie Paștele am rămas fără pâine cu cinci copii, m'am dus la șarlatanul care m'a înșelat, și cari îmi făgăduise să-mi dea ceva cel puțin pentru sărbători, am găsit ușa închisă, am forțat-o ca să intru și când am intrat a venit îndată poliția și m'a închis atât pe mine cât și pe alți doi cetățeni cari îi luasem de martori, zicând poliția că am violat domiciliul escrocului care m'a înșelat. (Aplause din minoritate).

Această scenă s'a petrecut în strada Numa Pompiliu No. 8 la zodiacul despre care e vorba în această interpelare.

Văzând aceasta, care inimă nu putea să fie atinsă? Am zis acelui nenorocit să vie la mine să-mi spună toate amănuntele împrejurărilor, prin care a trecut până când a pierdut banii și i-am făgăduit asistența mea.

În sfârșit mila judecătorului de instrucție a făcut ca acel om să nu mai fie arestat, iar ceilalți doi martori cari au fost aduși cu dânsul ca complici, au fost ținuți închiși la poliție trei zile fără a li se da nimic de mâncare și după trei zile deabia li s'a dat libertatea. Și care a fost crima pentru care fuseseră închiși? Crima că asistaseră pe o victimă în momentul de desperare când ia strigă: săriți, prindeți hoții.

În anul trecut la Decembrie 9 s'apropie, D-lor, un an de când această afacere a trebuit să fie dată pe mâna instrucțiunei. D-lor, vreți să așteți o idee

generală despre organizația acestei asociațiuni înainte de a vă spune cum s'au petrecut lucrurile în detaliu? Un samsar mergea D-lor, la cine-va-i zicea D-le, e un zodiac pe str. Numa Pompiliu 8, nu știi ce bine dă cu cărțile? Chiar agenții poliției se duc pe acolo și-l consultă când au nevoie; de ce nu te duci și D-ta să-ți ghicească viitorul; bietul om intrigat se ducea acolo, zodiacul așeza cărțile și uitându-se în ele îi zicea: D-le, D-ta ești un om norocos, pe cine ai cu noroc în casă? Vei fi D-ta? nevasta D-tale sau vre'un copil? Nu știu. Tot ce știu e că ai să faci bani mulți și în curând. Și norocul acesta îți va veni dela un om înalt cu ochi albaștri și părul galben, acesta era figura escrocului Andronic. Omul se ducea acasă, impresionat și se muncea mereu să afle cine să fie acela care să-l îmbogățească? Peste două, trei zile venea la dânsul alt samsar și oferindu-i să-l ducă la un proprietar ce avea bani de împrumutat, cu o dobândă ușoară, era condus drept, la omul înalt cu ochii albaștri, cu părul galben, la persoana de care îi vorbise zodiacul.

Acolo începeau muzicele și păsările mecanice de tot felul să cânte, căci omul în chestiune trecea de mecanic. Pe masa lui era și un monitor al Statului falsificat unde se zicea că-i s'a dat decorația bene-merenti pentru invențiunile care le-a făcut ca sub-director la monetăria Statului.

Acolo după ce se vorbea puțin despre pădurea vândută sau despre o altă afacere pretextată, începea scena vestitei ape de aur. O scenă din acele cari

era de natură a atrage și amăgi natura omenească lesne crezătoare.

Așa zisul mecanic spunea că el a lucrat la Monetăria Statului că acolo a făcut bani pentru Stat, și acum 'i poate face pentru dânsul. Că fiecare bucată de 20 lei, fiecare napoleon de aur, pe dânsul nu-l costă de cât trei sau patru franci, și ca să probeze aceasta, aducea o pungă cu bani, lua dintr'ânsa unul sau mai multe bucăți de monedă și după ce le freca cu un fel de apă, le arăta apoi victimei, zicând: Vezi acest napoleon este de aur și nu costă de cât patru franci, și arătând că are încredere în persoana cu care vorbea 'i dădea adesea câteva bucăți ca să le încerce în piață, sau la giuvaergiu, asigurând că nimeni nu 'i va spune că nu sunt adevărați napoleoni de aur.

Și când victima 'l întreba: care este misterul? 'I spunea; tot misterul este apă de aur cu care se poate da monedelor fața adevărată. Victima ispitită dedea atunci escrocului bani ca să 'și procura apa miraculoasă și dacă se găsea vreuna mai neîncrezătoare, atunci 'i propunea să meargă împreună la Pesta căci de acolo zicea că cumpăra apa. Și când ajungeau la Pesta, acolo 'i așteptau la gară o trăsură și le eșea înainte un om, negreșit un alt complice îmbrăcat bine cu pieptul plin de decorații. Acel om după spusa escrocului, era un funcționar înalt dela Monetăria Statului și care 'i procura apa cea misterioasă de aur. Acolo victima dedea banii și ca să nu aducă apa cu dânsii în țară împachetau sticla

într'o ladă și o expediau înainte. Apoi când veneau acasă, sau sticla cu apa de aur care era împachetată în lada cu macaroane, s'a spart și a curs toată apa pe drum, s'au era descoperită la Vamă; atâtea și atâtea noi mijloace de a stoarce victimelor bani.

Nenorocirea mea zicea escrocul, și victima prinsă în cursă, era împinsă să dea mereu alte șease mii de franci.

În sfârșit după multe peripeții mult așteptata apă sosea și scena trebuia să aibă un desnodământ.

Atunci escrocul chema în casa lui pe victimă și puneă șorțul lui de mecanic, lua tigaia și începea să spele bani; abia începea operațiunea și o mână bătea la ușe. Femeea escrocului intra strigând: Suntem pierduți! Poliția a dat peste noi. Și îndată un comisar de poliție apărea și proceda la facerea cuvenitului proces-verbal. Atunci escrocul adăa în genuchi cerând ertare și victima ca să scape de această urmărire, trebuia să mai scoată alți bani, 10—15 mii de franci, după împrejurări. Astfel se terminau mai adesea aceste înșelătorii, și victimele se deșteptau, însă prea târziu că a fost înșelate.

Una din aceste ultime scene a dat loc la descoperirea acestei asociații a cărei jafuri nu se urca la sute de mii de lei, ci la milioane, căci nu este un colț în țară unde ea să nu fi pătruns și să nu fi găsit numeroase victime.

Cazul care a dat-o pe față a fost înscrisul de 10.000 lei luat unuia din aceste victime, D. Ilie Constantineșu Tabacu. Neguțător cinstit în piața

noastră, înțelegeți d-lor, în ce stare de suflet trebuie să fi fost când poliția l'a surprins în casa lui Andronic și când i s'a spus de comisar că are să-l dea pe mâna justiției cu proces-verbal ! Victima s'a văzut atunci silită să iscătească un înscris de 10.000 lei, și să-l dea comisarului care presa l'a denunțat că ar fi un d. Theodorini ; comisar care funcționează și astăzi (aplauze din partea minorității), și numai după câțeva vreme a fost mutat la o secțiune departată mai la marginea orașului, ca să nu mai dea victima ochi cu dânsul, a făcut șeful lui cu acest comisar ceea ce face d. ministru al Justiției cu unii judecători pe care îi mută de colo, colo ca să se scape de dânsii.

Cari și câte sunt victimele acestei asociații, nu se poate cunoaște ? De altmintrelea nu aceasta este obiectul interpelării mele. Ceea ce 'mi propun să întreb pe d. ministru de Interne și de Justiție, este aceasta : ați citit ce a spus ziarele asupra acestei afaceri și cari de altmintrelea colaborează cu chiar ce a spus victima ; pe cine ați urmărit ? eu n'am putut și fiindcă lucrul acesta pe deoparte s'a ținut secret, nu fac din aceasta o crimă.

Dar în cele din urmă d. Prim Procuror al Tribunalului la care m'am adresat din partea victimelor, mi-a declarat că nu se crede obligat de lege a mai da nici o informațiune, tot ce știu este că agenții autorității nu s'au urmărit, și că după ce instrucțiunea s'a terminat afacerea a stat șapte luni la rechizitoriu. De la Mai rechizitorul s'a dat la

Noembrie, se vede în urma interpelării mele, sau în ideea că am să fac o interpelare. Înțelegeți că în asemenea condițiuni n'am putut să cunosc detaliile dar am văzut un singur lucru. Din ordonanța judecătorului de instrucție și rechizitorul procurorului se vede că nu s'a făcut nici un fel de urmărire în contra tuturilor agenților publici, denunțați că au participat la această afacere.

Aceasta d-lor, m'a mâhnit, cu deosebire. Ei cum? Ce mai e societatea română dacă în fața unor denunțuri pozitive, justiția le lasă în întuneric pentru cutare sau cutare considerațiune? Unde mai e democrația? Unde mai e egalitatea înaintea legii? Unde mai e liberalismul?

Un onor D. Ministru zicea mai alaltăeri că afaceri de asemenea natură se descoperă foarte greu. Negreșit, convin că rare ori o să se găsească oameni cari, luând parte direct sau indirect în asemenea manopere, să vie să dea înscrisuri și să lase pe urma lor probe palpabile, dar d-lor, când se specifică fapte, se prezintă probe, nu trebuie oare ca justiția să ție socoteală de dănsese și să urmărească adevărul?

Sunt d-lor, lucruri, cari autoriză pe cineva să creadă că denunțările făcute în public sunt adevărate, și eu în fața acelor denunțări dacă nu s'a făcut nici o cercetare care să constate contrarul, am dreptul să cred că lucrurile așa s'a petrecut.

În adevăr, s'a zis, că agenții forței publice, în loc să urmărească cu tenacitate pe escroci, i-a pa-

tronat și că numai la extremitate a ajuns această afacere înaintea justiției, și chiar atunci, însă, în mod incomplet. În adevăr acest om urmărit astăzi a fost trimis la judecată acum, însoțit cu dosarul No. 3547 din 1870, cu dosarul No. 64 din 1871, cu dosarul No. 138 din 1871, cu dosarul No. 28 din 1873, cu dosarul No. 739 din 1879 cu dosarul No. 520 din 1880, cu dosarul No. 366 din 1881, cu dosarul No. 1142 din 1882, cu dosarul No. 1129 din 1882, cu dosarul No. 481 din 1883, cu dosarul No. 3663 din 1884, cu dosarul No. 2340 din 1884, cu dosarul No. 236 din 1885, cu dosarul No. 13823 din 1885. ... 14 dosare veneau după dânsul în ziua în care un judecător de instrucție conștient îl găsisse și pusese mâna pe el ca să-l urmărească. (Aplause din partea minorității). Cum? În acești 9 ani nici unul din aceste 14 dosare nu au avut urmare și nu au putut da pe față această filiațiune secretă care storcea lumea și făcea atâtea nenorociri, și atâtea victime?

Explicați-vă d-lor, d-voastră acest fapt, eu unul cu greu pot să-mi explic. Dacă însă la aceste împrejurări am mai adăuga și altele, ce trebuie să credem atunci?

D. ministru al justiției, Eug. Stătescu : Ați spus un nume citând acel dosar.

D. N. Fleva : Da. Ganciu Stoian. Dacă l'ar întreba cineva, ar spune poate cine i-a luat 200 fr. pentru ca să-l grațiati d-voastră, v'ar spune poate și d-voastră aceasta. (Aplause din minoritate). El v'ar

spune cum s'a tocmnit pentru aceasta 400 franci, dar neavându-i pe toți a dat înainte numai 200; făcând și pușcăria.

C2004/64
D. ministru al justiției Eug. Stătescu : V'ași rămâne obligat să'mi spuneți acea persoană, căci singur a-ți spus că nu s'a grațiat. Și alte dați au venit unii să'mi spună pentru oamenii pentru cari ai stărut d-ta ca să fie grațiați și că s'ar fi dat și parole pentru aceasta.

W 52766/01
D. N. Fleva : Ferească Dumnezeu, nici odată n'am stărut, afară numai pentru acel nenorocit sergent comunal care s'a luptat cu contrabandiștii și care șede de doi ani în temniță.

Am fost alaltăeri la temniță ca să văd dacă mai trăește și vorbind cu directorul, mi-a spus că e regulat pus pe listă la fiecare zi mare când o să se facă grațiere, căci are o conduită exemplară, dar e șters regulat de pe listă; negreșit pentru ca în locul lui să se grațieze acei, pentru care stăruesc favoriții cari pentru aceasta sunt plătiți. (Aplause din minoritate).

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Pentru sergentul d-voastră.

D. N. Fleva : Nu e al meu. E unul din acei cinci sergenți cari în lupta cu contrabandiștii a fost silit să tragă noaptea cu revolverul, pentru care a fost osândit la cinci ani de închisoare, se știe circumstanțele acestei nenorocite afaceri; de doi ani de când acel om zace în temniță nu s'a gândit nimănui.



să'l grațieze deși când eram în mai bune relațiuni cu d. ministru de justiție, d-sa îmi promisese aceasta.

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : După stăruințele d-tale, eu știu că l'am pus pe tablou.

D. N. Fleva : Și eu m'am mirat de aceasta.

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Și eu mă mir, căci credeam că e grațiat.

D. N. Fleva : V'am spus că alaltăeri am fost la Văcărești, căci și el însuși mi-a spus cele ce zisei adineauri. Sunt fericit însă dacă d. ministru de justiție ia act de această împrejurare ca să dea libertate unui om care și-a făcut numai datoria. Dar dacă cu această ocazie Onor. d. ministru vrea să afle ceva asupra industriei grațierilor din țară... (Aplause în minoritate).

Poate să afle că speculele nu s'au făcut numai cu apa de aur, mai este o altă apă de aur, asociația pentru grațierea condamnaților și care e un mijloc de profit și de înavuțire a protegiaților. Pentru aceasta, d. ministru nu are de cât să binevoiască a întreba pe procurorul general dela Curtea de apel din Galați și să-i ceară dosarul cu No. 655 din 1885 și acolo va găsi că e un personagiu important al zilei, personagiu care a figurat în acel proces în mod incidental, fiindcă cel dat în judecată s'a constatat de către Curte că n'a fost un agent și n'a făcut de cât să lucreze în numele persoanei în chestiune, pentru că banii fuseseră depuși la un negustor, și era nevinovat. Acolo, în acel dosar, va găsi d. ministru al justiției din par-

tea aceluia puternic al zilei, telegramă în care se zicea : Viu Marți seara în București, să vie și persoana știută. (Iaritate). Această telegramă se găsește pusă la dosar.

D. N. Voinov : De cine e iscălită.

D. N. Fleva : Nu vroi să fac personalități.

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Eu cred că ar trebui să o spui. Suntem cu toții interesați să știm dacă în adevăr există abuzuri în privința cererilor de grațiere și dacă se speculează. Suntem interesați ca să se reprime acest lucru și vă rog să nu mai faceți reticențe ; vă rog să dați informațiuni complete și eu voi fi fericit când voi pune mâna pe o iță ca să întarc și lucrul acesta.

D. N. Fleva : Eu cred că informațiune mai complectă de cât aceasta ca să cereți dosarul în chestiune, nu puteți căpăta. În acel dosar o să vedeți de cine e vorba. Pentru ce voiți să venim cu personalități, mai cu seamă când sistemul d-voastră dacă se citează persoane, este să trimiteți pe acele persoane să provoace la duel pe deputații cari au vorbit despre ele în Parlameet. (Aplause din minoritate).

D. I. Rădulescu : Ar mai fi încă un duel la orizont.

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Sistemul d-voastră e să insinuați.

D. N. Fleva : Nu insinuez, mă ertați, sunt fapte pozitive...

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Sistemul d-voastră este ca să insinuați.

D. N. Fleva : Dar acestea sunt lucruri cunoscute de lume și câte veți zice D-voastră, lumea nu se poate să nu se scandalizeze, când vede că pe agenții autorităților denunțați în public, D-voastră în loc să-i trimiteți înaintea justiției, să-i urmăriți, îi mențineți în funcțiune, și-i puneți să provoace pe deputații la duel. Aceasta nu credeți D-voastră că scandalizează lumea?

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : D-voastră faceți denunțări sub imunitatea presei și a Parlamentului care nu mă obligă la nimic.

D. N. Fleva : A! va să zică preocuparea D-voastră, nu este atât pentru a pune mâna pe hoși, cât de a sugruma pe denunțatori? (Aplause din partea opozițiunii).

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Vă înșelați.

D. N. Fleva : Eu am văzut de multe ori oameni bogăți în pușcărie pentru că au denunțat fapte rele comise de agenți publici, și am dreptul să apuc pe D. Ministru și să-i zic : Ați avut denunțări, formale, s'au citat nume, s'au arătat martori, de ce nu ați făcut nici o urmărire?

D. ministru al justiției Eug. Stătescu : Nu am avut nici o denunțare, vă înșelați, ori voiți numai să induceți Camera în eroare.

D. N. Fleva : Ați avut denunțări prin presă și s'au publicat nu numai denunțările dar s'a publicat și documentele și era de datoria justiției să se in-

tereseze și să ceară acele documente; dar D-voastră nu vreți să țineți nici o socoteală de cele ce se publică prin presă. E altă treabă. Așa era și Bimbașa Sava care nu vrea să știe de nimic în Țara Românească! (Aplauze din partea opoziției, ilaritate).

Dar într'un regim constituțional, guvernul ar trebui să țină socoteli de cele ce spun mai ales adversarii lui, căci prietenii D-voastră vă tămâiază, vă găesc infalibili, vă dau cu cădelnița și D-voastră în loc să țineți socoteală de ceea ce spun adversarii D-voastră îi băgați în pușcării și fără a cerceta ziceți că sunt niște calomniatori. Dar de altminteri să fim drepi, să recunoaștem, D-lor, că nici poate fi altfel (întreruperi). Eu, D-lor, nu zic că toți cari vă susțin, sunt corupți, nu pot zice aceasta, fiindcă sunt excepțiuni onorabile, decât atmosfera ce vă înconjoară este infectă și sunteți în pericol a vă molipsi unul dela altul precum în timpul ciumei, se molipsesc chiar voturile cele mai bine constituite.

Viu acum, d-lor, la denunțările făcute.

Iată, d-le ministru, una din aceste denunțări, ea este destul de categorică. Este, d-lor, în acest județ un comersant anume Tudorache Ionescu, care cât p'aci era să fie victima acestei asociațiuni.

Iată cum se relatează cele întâmplate cu d-l Tudorache Ionescu:

Intr'una din zilele anului trecut se prezintă la d-sa, Ghiță Rădulescu, (un alt samsar al lui Andronic) spuindu-i că un boer are o pădure mare și frumoasă și fiind în mare nevoie, o vinde foarte

eftin. Cu modul acesta d-l Ionescu este adus la Andronic; acolo după ce au vorbit de pădure, escrocul a început iarăși cu cântecele sale, ajungând astfel la napoleonii înegriți și la necesitatea fabuloasei ape de aur, terminând prin a încredința d-lui Ionescu câțiva napoleoni spălați ca schimbându-i, să se încredințeze că sunt buni. D-l Ionescu însă îndată ce a eșit dela Andronic s'a dus drept la poliție unde găsind pe d-l prefect Moruzi i-a denunțat că în strada Icoanei No. 11 este un anume Andronic care face bani falși și că a voit să-l vâre și pe d-sa în această criminală afacere, dând totodată d-lui prefect și napoleonii pe cari îi dăduse Andronic.

D-l prefect arătându-se foarte mirat că există un asemenea falșificator în centru Capitalei a spus că are să-și pue toată activitatea pentru a-l prinde și că nu înțelege cum se face ca comisarul respectiv să nu simțā nimic (acesta era comisarul Teodorini cel dela secția 9 care cu ordinul prefectului făcea surprinderile la Andronic).

D. Ionescu a mai spus prefectului că alt samsar a mai voit a-l duce și la Gherei tot pentru o pădure, dar informându-se că acesta este un șarlatan, și asemenea falșificator de bani, (sărmanul om din toate părțile i se întindeau curse) nu a voit a se duce; atunci d-l prefect zice că și d-sa s'a informat că Gherei este un șarlatan și *l-a și pus în urmărire dar el simțind, a fugit în Austria*; și prin urmare îl roagă pe d-l Ionescu în interesul general să nu mai vorbească la nimeni despre aceste lucruri,

căci răspândindu-se vorba Andronic va simți și el, și nu-l va mai putea prinde (Halal să-i fie d-lui Moruzi, bine știe să le ticluiască).

Apoi mulțumind d-lui Ionescu, acesta s'a dus plin de satisfacție că Andronic se va prinde și nu va mai putea înșela lumea; care'i fu însă mirarea, când eșind din curtea poliției sau mai bine zis dela cui-bul tâlharilor, întâlnește pe Gherei în trăsură pe podul Mogoșoaiei, trecând chiar pe dinaintea poliției.

După câteva zile mai ducându-se Tudorache Ionescu iarăși la poliție, găsește acolo pe Andronic, care văzându'l îi zise: N'ai mai venit pe la mine pentru treaba aia. Atunci bietul om a înțeles, pentru ce i se zisese la poliție să nu mai spună lucrul la nimeni.

Iată o denunțare gravă d-le ministru, poate fi ceva mai categoric? făcutus'a însă în această privință vre-o urmarire? Nici una. Chem tu'a Tudorache Ionescu ca să depue în privința aceea ta undeva? Nicăeri. În afacerea Pandulescu este asemenea ceva caracte istic, d. Pandulescu este o cunoștință a mea de la Râmnicu Sărat, d-sa venind la București cu această împrejurare a venit și la mine și spunându'i că am vazut și alte victime, care m'au însărcinat cu apărarea drepturilor lor am rămas înțeleși ca să'mi trimită și d-sa procură de la Râmnicu-Sărat.

După trei zile am citit în «Monitor» că d. Pandulescu a fost numit în funcțiune și procura d-sale n'am mai primit'o nici până azi. Aceasta iarăși ce

Însemnează? dar d-lor, dacă s'ar face o instrucțiune în această privință, dacă ar fi o Justiție, dacă d. ministru ar promite formal cel puțin acum că au să se urmărească funcționarii denunțați și dacă, bine înțeles, ar fi suspendați din funcțiune s'ar descoperi lucruri și mai grave. Este o doamnă în str. Scaune, persoană cunoscută în societate, numele ei s'ar da la instrucțiune, e de geabă să'l spunem aci. Această persoană văzând că i se întinde o cursă, a voit ca să dea pe escroc pe mâna justiției, și pentru aceasta a convenit cu dânsul să vină la domiciliul ei într'o zi determinată, a chemat pe comisarul quartierului ca să ia măsurile cuvenite. Comisarul de bună credință, s'a dus la prefectul poliției spunându'i: că în cutare zi la ora cutare se pot surprinde escrocii. Prefectul i'a zis: bine ai făcut că mi-ai spus, pândește că va veni Andronic acolo și vino de mă vestește ca să viu cu procurorul. Ce s'a întâmplat însă după aceasta? Escrocul n'a mai mers la ziua fixată, comisarul a pândit de geabă; și pe urmă a fost permutat la un alt quartier. Persoana aceea înrăgătată de acest fapt, s'a dus apoi la Andronic și l'a întrebit: de ce n'ai venit la mine după cum ne-am înțeles? Escrocul de la ușă i-a zis: nu'ți mai cumpăr via, cocoană, căci d-ta mai denunțat la poliție.

Înțelegeți, d-lor, pentru ce nu venise escrocul; fusese vestit mai din 'naintel de unde știa el aceasta? lesne puteți deduce. Toate jurnalele mai spun d-lor,

și alte fapte pozitive și arată chiar martorii cari pot atesta veracitatea lor.

Nu se poate tăgădui, spun, că agenții înalți ai autorității polițienești se duceau des la acest escroc și că trăsurile lor staționau chiar la poarta lui. Vecinii au văzut faptul. Ei bine! ce căutau agenții acolo? S'a mai denunțat faptul întâmplat cu nenorocitul Georgescu mezelichciul; acest nenorocit bătrân și nevasta lui au murit într'o săptămână disperăți de perderile ce încercaseră și speriați că justiția a pus mâna pe ei, căci lor li s'a întâmplat aceiași scenă cu a lui Ilie Constantinescu Tabacu. Nenorociții bătrâni au murit de frică.

Câtva timp după aceasta fiul victimelor se întâlnește cu escrocul la Galați, fiindcă el opera în toată țara 'l întâlnește zic, la Galați.

Amintindu-i nenorocirea ce'l lovise pune mâna în gâtul escrocului și strigă hoții voind să-l ducă la Poliție. Ce se întâmplă însă acolo? Tot el fiul victimelor a fost arestat: Agenții poliției i-au zis: cum poți să te legi d-ta de un negustor cinstit ca d. Costache? (aplauze, ilaritate). Victima d'abia a scăpat din poliție, și agenții autorității n'au fost urmăriți, nici chemați să răspundă cui-va de purtarea lor.

Numai comisarul Teodorini a fost chemat; și acesta și după ce Ilie Constantinescu a spus că cunoaște pe comisarul care i-a luat înscrisul de 10,000 lei, judecătorul a adus pe toți comisarii în fața lui Ilie Tabacu și acesta văzând pe comisarul

Teodorini, a zis : D-lui este acela care m'a amenințat și în mâna căruia am dat înscrisul.

Comisarul văzându-se descoperit se adresează cu sânge rece la D-l Judecător de Instrucție zicându-i : D-le Judecător trimiteți pe D-lui la D-l Șutu să-l constate, trebuie să fie în adevăr nebun că se leagă așa de oameni.

Dar e mai mult, D-lor, jurnalele nu au publicat numai denunțările ci și documentele care le-a căzut în mână, relative la această escrocherie și la participarea agenților forței publice la această asociațiune secretă. Citesc D-lor, în ziarul Epoca dela 6 Iunie cu titlul din misterile Poliției Capitalei :

În urma publicațiunilor noastre primim din Focșani următoarele documente, care pun și mai mult în evidență vasta rețea a acestei onești asociațiuni. De astă dată orice comentarii este de prisos și nimeni nu se mai poate îndoii fiind vorba de declarațiuni și de acte scrise care vin în susținerea acelor publicate până acum.

Unul din aceste acte este :

Declarațiunea D-lui Ioan Triandafil, proprietar al cunoscutului Hotel Triandafil din Focșani, victimă despuiată de această bandă de escroci cu suma de 100,000 lei.

Cele declarate de D-l Triandafil se confirmă de :

Memoriul unui agent de poliție din Focșani

Memoriul scris și subscris de acest agent al cărui nume nu trebuie pentru moment să fie dat publi-

cităței. Cele relatate prin acest memoriu sunt în fine adevărate de: Scrisoarea originală scrisă și sub scrisă cu propria mână a lui Stăniceanu Turcitu, socrul lui Andronic, scrisoare care poartă însă în locul semnăturii sale, pseudonimul Stelino și pe care o dăm cu ortografia ei.

Câte trele aceste acte: atât declarațiunea D-lui Triandafil cât și memoriul comisariului și scrisoarea de mai sus cu plicul, expediată din București, precum și cartea de vizită a Prefectului de Poliție.

Șetul asociațiunii, cartă de care se vorbește în actele de mai sus, ni s'au expediat din Focșani și sunt în original în mâinile noastre.

În acea foaie se reproduce declarațiunea scrisă de D. Triandafil care zice: că a fost excrocat cu 100.000 lei și care termină adăogând următoarele:

Iarna, în luna Martie, a venit la mine angajatul dela Poliție X cu un om necunoscut în etate ca de 50 ani, cu barba sură, și s'a recomandat că este socrul lui Andronic. Am mers câte și trei la Vasile Urzică și acolo, acesta 'mi-a propus că dacă nu voi mai stărui pe la Instrucție în București, și voi tăcea, poate să'mi aducă 2000 oca de sămânță, adică 2000 bucăți napoleoni negri și să'mi aduc eu apa de aur după recomandația lui Andronic. Nu l-am crezut; atunci a scos din un «Notes» cartă de vizită a d-lui D. Moruzi, Prefectul Poliției de București, ca dovadă că această Societate este protejată și în tovărășie cu oameni mari. Aceasta a afirmat-o și . . . (agentul Poliției) ca adevărată.

Am mâncat împreună și a rămas să'mi aducă în termen de 4 sau 5 zile, dar nici până acum nu i-am văzut.

O spune acest Triandafil, o scrie cu mâna lui; de altmintrelea aceasta au afirmat-o și agenții poliției.

S'a publicat și memoriul unui comisar de poliție, aceste acte d-lor, s'au publicat, s'au pus înaintea justiției; și acum întreb facutu-s'a veri o urmărire?

D. ministru al justiției Eug. Stătescu: Vă rog să-mi spuneți în mâna cărui procuror s'au depus actele, pe cari d-voastră le-ați citit în jurnale ca să întreb ce s'a făcut cu ele?

D. N. Fleva: Onor ministru al justiției a fost și gazetar, și știe că gazetarii publică actele declarând că originalele sunt la redacție pentru acei cari vor voi să le vadă. Întreb pe d-l ministru, când s'au publicat aceste documente în presă, dusu-s'a veri un procuror sau judecător de instrucție la redacție ca să le ceară sau să le vadă? (Aplause din partea minorității).

D. ministru al justiției Eug. Stătescu: Vă mulțumesc de rectificare, fiindcă este o diferență foarte mare între ceea ce ați spus întâi că aceste acte s'au depus în mâna justiției, și între ce ați spus al doilea că ele au fost depuse la redacțiune. Între aceste două afirmațiuni este o diferență ca dela pământ la cer.

D. N. Fleva: D-lor, socrul excrocului a fost arestat la Focșani pentru alte împrejurări, și s'a găsit asupra lui o sticlută și o recipisă poștală pentru

o scrisoare adresată de dânsul d-lui Eugeniu Stătescu.

D. ministru al justiției Eug. Stătescu: Acum aud pentru întâia oară de numele socrului lui Andronic și de scrisoare.

D. N. Fleva: Atunci și judecătorul de instrucție greșește în ordonanța sa, căci citind ordonanța pare că vorbește despre niște revelațiuni făcute ministru-lui justiției. Dar în tot cazul, există sau nu există scrisoarea recipisă există. Și dacă d. ministru n'a primit scrisoarea de la Slăniceanu l'ași ruga să se adreseze polițaiului Zburlea din Focșani cerându-i recipisa, ca să afle cum s'a rătăcit acel memoriu trimis cu poșta d-lui ministru Stătescu. Este în fine d-lor un alt fapt foarte grav, și care este denunțat tot de presă, asupra căruia nu știu să se fi făcut veri o urmărire.

V'am spus că victimei Ilie Constantinescu i s'a luat un înscris de 10.000 lei, acest înscris a căutat să se dea unei alte victime a asociațiunii căruia i se luase peste 100.000 lei.

Cu o parte din înscrisul acesta de 10.000 lei a voit excrocul să plătească ceva din suma cu care excrocuse pe Vlădescu. Atrag atențiunea d-voastră d-lor, fiind că merită multă atențiune această împrejurare.

Acest înscris se prezintă de excroc, d-lui avocat Petroniu unde a mers cu Vlădescu împreună, și s'a regulat a se face reclamațiunea; dar mai înainte avocatul a recomandat lui Vlădescu să se înțeleagă

cu datornicul, poate lăsându-i ceva, să plătească de bună voe. Vlădescu care trebuia să figureze ca cesionar, se duce la Ilie Constantinescu și acesta îi răspunde : că înscrisul acesta are o mulțime de pricini și nu-l plătește pentru că nu a primit pentru el nici un ban.

Acesta este punctul de plecare, a descoperirii acestei asociațiuni care n'a mai putut sta ascunsă.

Constantinescu, văzându-se amenințat de proces, s'a dus la poliție și a reclamat prefectului, arătându-i toate împrejurările în care a dat acel înscris comisarului Teodorini.

Ce s' a făcut d-lor, în urma acestei reclamații dela August până la Decembrie? Nimic. Prefectul poliției a chemat pe Ilie Tabacu și pe Stetan Vlădescu care cerea banii după înscris, acesta este povățuit să spună că în adevăr a dat bani, iar Constantinescu povățuit să plătească spuindu-se că sunt fleacuri cele ce spune. Mai mult încă, d-lor, înainte de această confruntare, se făcuse de poliție o percheziție ad-hoc la Andronic acasă ; perchezițiunea care a făcut inutilă pe a judecătorului de instrucțiune, căci acesta spune că la 3 Decembrie, n'a mai găsit nici o urmă despre delict, după percheziția făcută de poliție și atunci și cu această percheziție prefectul zicea lui Ilie Tabacu ; de ce nu plătești datoria ?

Cele ce spui d-ta sunt fleacuri, înscrisul nu este făcut în casă la Andronic, căci este cu altă cerneală și cu alt nisip, decât cel găsit cu ocazia percheziției ce am făcut la Andronic.

Caută de plătește ; împăcați-vă ; sinetul rămâne la mine, până ce vă veți împăca și sinetul acesta s'a luat în adevăr de către d. judecător de instrucție din mâna d-lui prefect al poliției.

Aceste fapte s'au publicat și se putea lesne constata ; făcutu-s'a însă vre-o cercetare ? Nici una.

Ilie Constantinescu însă, care nu primise nici o para, nu s'a convins de povața ce i se dădea la poliție și a reclamat judecătorului de instrucție, și astfel judecătorul a arestat și pe Andronic și pe Vlădescu crezându-l de complice după cele arătate de Constantinescu.

Vlădescu însă, care făcuse acea declarație cu asigurarea că nu va fi arestat, văzându-se părăsit în pușcărie, a invitat pe d. judecător ca să-i spună adevărul ; că n'a dat nici un ban pe acest înscris, și escrocul aflând aceasta ar fi zis în temniță față cu toți, dacă Vlădescu va spune lucrurile așa cum sunt în realitate, mâine cade guvernul d-lui Brătianu, căci s'ar fi descoperit tovarășia excrocilor cu persoane înalte. Și apoi, d-lor, cine n'a rămas surprins când a văzut că un asemenea excroc a fost liberat pe o cauțiune de 16.000 lei ; și ce este mai trist că s'a găsit oameni puternici ai zilei, cari au pus influența lor pentru a da drumul unui excroc care speriașe lumea ?

Lucrul însă, d-lor, nu a rămas acolo, Vlădescu liber voia să aibă banii lui, și în disperare amenință pe Andronic, acesta i-a promis să-i dea 30 000 lei,

Vlădescu neavând încredere în el i-a cerut garanție. Escrocul a primit și a oferit garant, pe cine d-lor?

Denunțările spune că pe prefectul poliției. Tot el spune că escrocul a scris o declarație a cărei existență nu se poate contesta.

Fiecare voia să fie garantat, și astfel Andronic care cerea garanția prefectului de poliție a scris și el o declarație în care zicea că toate cele ce sunt spuse de Vlădescu la judecătorul de instrucție sunt adevărate, și garantul a zis escrocului : dacă nu vei plăti banii Costache, voi da în mâna d-lui Vlădescu această declarație ca să o dea la judecătorul de instrucție.

Și așa s'a regulat plata celor 30.000 lei fagăduiți de escroc. El nu s'a ținut însă de cuvânt și Vlădescu după multe reclamații la prefect, făcu în cele din urmă tapagi, strigând prin poliție, a făcut gură mare în cât escrocul a fost silit să plătească, și întâlnindu-se pe podul Mogoșoai cu un agent de poliție a zis : asigură pe d. prefect că nu va mai fi supărat de d. Vlădescu, pentru că am vândut casa și o să'i plătească.

Așa a și făcut.

Când escrocul a plătit însă lui Vlădescu acei 13 mii de lei din 3.0000 i-a cerut o scrisoare către prefect în acești termeni : D-le prefect, nu mai am nici o pretenție contra lui Andronic și puteți rupe declarațiunea care este la d-voastră.

Această scrisoare s'a făcut; ea a fost trimisă la destinație, erau pentru aceasta față doi martori

arătați anume: Algiu și Diaconescu. Ei bine, nici acești martori nu au fost chemați nicăeri precum nu s'a chemat nici un martor din cei cari putea să compromită pe agenții poliției denunțați. Citesc chiar denunțarea. Iată ce este scris: (citește).

«De aci Andronic a pretins pe lângă înscrisul ce i l'a dat d. Vlădescu, cu data de 28 Martie că: nu mai are nici o pretenție, să meargă acasă însoțit de d-nii Ioan Diaconescu și Mihail Algiu care a făcut vânzarea caselor, ca să-i mai dea încă o scrisoare, în copriinderea următoare:

D-le Prefect,

Astăzi D. Andronic m'a achitat cu desăvârșire; numai am nici o pretenție dela D-sa; vă rog să binevoiți a rupe înscrisul ce Andronic l-a lăsat la D-voastră față cu mine.

semnat, *Ștefan Vlădescu*

«Andronic a pretins ca această scrisoare să fie semnată și de D-nii Algiu și Diaconescu ca fiind față, aceștia însă au refuzat. (Intreruperi).

Ei bine, dacă contestați arătarea lui Algiu, D-l Diaconescu este un cetățean foarte onorabil, este un amic al D-voastră, l-ați decorat mai alaltăeri, și nu cred că dacă ar fi fost chemat și întrebat să spue adevărul n'ar fi declarat adevărul cela ce s'a scris.

Pentru ce nu l-ați chemat? Pentru că s'ar fi descoperit fapte grave care demonstau complicitatea

și participarea agenților publici, pe cari nici volași nici puteași să-i urmăriți?

Iată D-lor, parte numai din peripețiile acestei triste afaceri.

Termin, D-lor prin o ultimă amintire, este sau nu adevărat că o persoană, un înalt demnitar al Statului, a luat 8000 lei pentru ca să scape pe Andronic dela închisoare, și că această plată s'a făcut chiar la Poliție?

Este adevărat că de toate angajamentele făcute între Vlădescu și Andronic, precum și de garanția de care v'am vorbit, nu era strein unul din avocații influenți, asemenea un demnitar al Statului?

Este adevărat, că chiar cu această persoană s'a dus Vlădescu la judecătorul de Instrucție, unde a făcut o declarațiune de desistare după ce a primit cei 14.000 lei de la escroc?

Dacă toate acestea ar fi adevărate, în ce societate trăim?

Ce trebuie să mai credem dacă niște înșelători atât de culpabili și criminali ca aceștia, nu numai că nu se pedepsesc, dar încă sunt puși în libertate pe cauțiune, pe câtă vreme alți nenorociți zac în prevență câte 18 luni!

Ați urmărit deunăzi o mică insultă făcută unui comisar de poliție și ați ținut pe tânărul Bacalbașa 12 zile în arestul preventiv de la Văcărești, și când se întâmplă cazuri de acestea grave unde societatea întreagă este în pericol, unde sunt o mulțime de victime, unde s'a înlâmpat și moarte de oa-

meni, căci judecătorul de instrucțiune spune că acești mizerabili nu s'au dat înapoi de a comite și omoruri numai ca să nu poată fi descoperiți, și să liberează îndată, și dosarul șeade 7 luni numai pentru requizitoriu ?

Așa dar, întreb încă o dată pe d. ministru al justiții : Ce fel de justiție avem în țara Românească ?

D. Președinte al consiliului ne spunea alaltăeri, că unde se adună câți va oameni la un loc se face o justiție, aceasta este justiția patriarhală. Ei bine, măcar această justiție patriarhală să fie, tot ar fi bine, căci ce s'ar fi întâmplat cu acești escroci, dacă ar fi o asemenea justiție ?

Ar fi fost executați pe loc, dar cel puțin ar fi fost o justiție. Ei bine la noi nu este nici o justiție, căci nu pot eu să consider că este o justiție, o urmărire serioasă, când denunțările au fost făcute la poliție la August, au venit înaintea judecătorului de instrucție tocmai la Decembrie și de atunci d'abia acum la 9 Noembrie s'a dat instrucția, după ce a șezut dosarul 7 luni la parchet, așteptând facerea rechizitorului, și încă o instrucțiune incompletă căci nu s'a chemat martorii relativi la denunțările contra agenților publici ; contra acestora nu s'a făcut nici o urmărire, s'a făcut investigațiuni numai în persoana excrocului și altor doi, trei complici ai lui iar nimic contra agenților publici denunțați ca complici, ați urmărit un proces de presă, ați citat la judecată pe Panu în 24 ore, atunci în fața acestui

scandal cu Asociația Andronic, am zis d-lui Prim-Procuror :

Bine d-le Procuror, pentru ce ești pentru unii mumă și pentru alții ciumă ?

Pentru ce nu faci așa și pentru Andronic ? Și d-l Procuror mi-a răspuns zicând : Poftim lângă mine d-le Fleva, să mă ajutați în urmărirea culpabililor ; și eu naiv, am ascultat pe d-l Prim-Procuror, am luat apărarea victimelor și n'am putut în 7 luni să văd făcut un rechisitoriu, dar am văzut că d-l Prim-Procuror s'a dus în viligiatură în vara trecută la Sinaia și escrocul a petrecut și el tot acolo, a continuat meseria în pace înșelând negreșit țărani de aceea falși îmbrăcați în haine mocănești care strâng adesea bani din spinarea țăranilor ade-vărați.

Am făcut, d-lor această interpelare pentru a constata faptele în fața țarei, nu pentru a avea vreun rezultat, căci sunt sigur că agenții publici nu vor fi urmăriți. Și știți de ce d-lor.

Pentru că nu se poate. Cine nu știe astăzi că cei cari fac instrucțiunea în realitate nu sunt Judecătorii de Instrucțiune, nici Procurorii, ci Poliția, și nici poate fi altfel. Poliția cum am zis, este astăzi o instituțiune de Stat care a ajuns a patra putere în Stat.

Când un regim nu se mai poate stăpâni pe el, cum voiți să poată stăpâni pe ceilalți ? Și apoi când un regim nu se mai bazează, numai are amoarea poporului și al respectului libertății publice, trebuie să'și caute în altă parte un punct de razim și acest

punct de razim este Poliția. De aceea s'a înființat regimul de Poliție.

Poliția are în mâna ei pe toți; erea să zic chiar pe d-nii Miniștrii, și cam așa și este căci dacă ar face rău Poliția și ar fi urmărită, s'ar întâmpla ceea ce am văzut odată când eram în provincie. Un Procuror General, în provincie 'și făcuse echipagiu; avea însă 2 cai nărăvași.

Intr'o zi, când plecase la vizite a voit să treacă cu trăsura un pod care era cam stricat; caii nărăvași se opresc în loc și nu mai voiau să meargă cu toate silințele vizitiului, procurorul din trăsură a început să ocărăscă pe vizitiu; Dar acesta îi răspunse: Lasămă în pace nu mă supăra că mă dau jos după capră și te las aci în noroi (aplaude).

Bietul procuror a tăcut, căci închipuiți-vă ce i s'ar fi întâmplat atunci dacă rămânea gătit de vizită în mijlocul noroiului? (aplaude, ilaritate).

Așa se întâmplă și acestui guvern cu poliția. Lăsați-mă în pace căci vă las aci! (aplaude din minoritate).

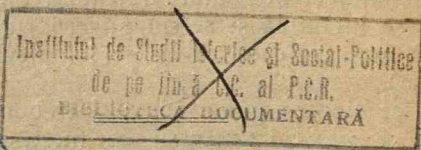
Iată ce zice ea guvernulu; și trebuie să tacă căci numai ea știe cai nărăvașii, ce meșteșug au ca să meargă înainte. (Aplause). De aceea, d-lor, nu s'a urmărit poliția. De aceea am văzut la Galați agenți de poliție stigmatizați de întregul public, și pe guvern, în loc de ai urmări, permutându'i în altă parte. Și apoi, dacă s'ar putea sgândări răul în părțile cele de jos ar putea să se urce și să meargă

departe, și atunci cine nu știe ce s'ar putea întâmpla?

Atunci agentul inferior dacă ar fi dat în judecată, ar da pe față pe superiorul său și acesta la rândul său asemenea pe cel mai sus și mai încolo, atunci s'ar întâmpla un adevărat cataclism, (aplause) atunci ar cădea regimul întreg bazat pe arbitrar și corupțiune, (aplause din minoritate).

Îată de ce nu s'a făcut și nu se face nici o urmărire.

Eu am făcut această interpelare încă odată, pentru a-mi face datoria și oricât ași risca, căci știu cu cine am aface, declar încă odată: Nu e nimeni care mă va putea opri ca să nu denunț țării toate abuzurile care se fac, toate faptele regimului și care pun existența ei în pericol. (Aplause din minoritate).



In curând va apare :

== MISTERELE DOROHOIULUI ==

== KNEAZUL și MOKE FISCHER ==

ZODIACUL și ESCROCHERIA ==

== COCA MICLESCU ==

VERIFICAT
2017